

een familiewapen, die de kast als gemaakt voor particulier gebruik aanwijst. Ook hier is, om op het notenhout te besparen, het inwendige geheel van populierenhout.

Ten slotte werd de verzameling verrijkt met drie zetels, een vouwstoel en twee schemels. De vouwstoel, fig. 4, vertoont ons de Italiaansch-middeneeuwsche vervorming van den klassieken zetel, van den »faldesteuil'' der Fransche heldenzangen, vervorming zooals die in hoofdzaak nog in de 16de en 17de eeuw in Italië voorkomt, maar dan wat logger geworden, minder geledingen vertoonend, met minder fraaie zwenking. De twee schemels, niet zeer gemakkelijke zitmeubels, voornamelijk omdat zij te hoog en te kort van zitting zijn, hebben toch iets aantrekkelijks door den eenvoud der constructie en de elegance der rugleuning, eigenschappen welke zich bij de 15de eeuwse, helaas zeer zeldzame, exemplaren alweer sterker doen gevoelen dan bij de latere. Onze schemels zijn beide uit de 16de eeuw.

A. PIT.

POORT VAN HET HUIS HENGELO.

Van het veertigtal havezathen, dat eens Twente overdekte is slechts zeer weinig bewaard gebleven. Zoo staat er van het Edelmanshuis *Hengelo* geen steen meer op den andere, alléén de oude Bentheimer steenen poort, die vroeger daartoe toegang heeft gegeven, is behouden gebleven en is eenige jaren geleden gelukkigerwijze aan sloopershanden ontrukkt. Het was, naar ik meen omstr. 1904, dat op advies van den Heer J. J. van Deirse te Enschede deze poort, die sinds 1821 verdwaald geraakt was naar Enschede naast het Hotel »de Klomp'' en toen vernietigd stond te worden, door den Heer G. J. van Heek aldaar werd aangekocht om blijvend voor deze streek te worden bewaard. Deze heeft het monument zorgvuldig weder laten opbouwen en nu prijkt het met zijne sierlijke zuilen, prachtige leeuwenkoppen en rijk fries waarin scherp-duidelijk jachttafereelen, aan den ingang van het bosch, waar de oprit is naar het buitenverblijf »het Stroot'' te Lonneker. Schilderachtig als zich nu hare steenen vertoonen tegen een achtergrond van bosch, valt toch dadelijk op dat aan de ratio van het bouwwerk als poort nog niet geheel is tegemoet gekomen, waar een ijzeren afsluithek binnen haar boog nog ontbreekt en waar ook geen ommuring, hek of heg aansluit bij hare zijstukken.

Weinig of niet opgemerkt als deze kostbare aankoop en restauratie is gebleven, verdient deze toch de waardeering van allen die belangstellen in onze geschiedenis. Immers die poort, wier sprekende vormen en versieringen bij nevensgaande reproductie geen naderen uitleg behoeven, roept een lang en rijk daaraan verbonden verleden voor onzen geest. Eens stond zij voor de statige heerenhuizinge bij Hengelo¹⁾, die in 1615 door Unico Ripperda,

1) In Craandijks »Wandelingen door Nederland-Overijssel'' is bij pag. 240 eene reproductie van dat huis, naar eene teekening van J. Stellingwerff, dus uit 't laatst van 1600; hierop is onze poort niet te onderscheiden.